

Diumenge 5 (B) durant l'any

Text de l'Evangelí (Mc 1,29-39): En aquell temps, Jesús, sortint de la sinagoga, se n'anà, acompanyat de Jaume i Joan, a casa de Simó i Andreu. La sogra de Simó era al llit amb febre, i ho digueren a Jesús. Llavors ell s'hi acostà i, agafant-la per la mà, la va fer aixecar. La febre va deixar-la, i ella es posà a servir-los. Al vespre, quan el sol s'havia post, li anaven portant tots els malalts i els endimoniats. Tota la població s'havia aplegat davant la porta. Ell va curar molts malalts que patien diverses malalties; també va treure molts dimonis i no els deixava parlar, perquè sabien qui era.

De bon matí, quan encara era fosc, es va llevar, sortí, se n'anà en un lloc solitari i s'hi va quedar pregant. Simó i els seus companys es posaren a buscar-lo. Quan el van trobar li digueren: «Tothom et busca». Ell els diu: «Anem a altres llocs, als pobles veïns, a predicar-hi, que per això he vingut». I anà per tot Galilea, predicant a les seves sinagogues i traient els dimonis.

«Tothom et busca»

Mn. Francesc CATARINEU i Vilageliu
(Sabadell, Barcelona, Espanya)

Avui, contemplem Jesús a Cafarnaüm, el centre del seu ministeri, i més en concret a casa de Simó Pere: «Sortint de la sinagoga, se n'anà (...) a casa de Simó i Andreu» (Mc 1,29). Allí hi trobà la seva família, la d'aquells que escolten la Paraula i la compleixen (cf. Lc 8,21). La sogra de Pere està malalta al llit i Ell, amb un gest que va més enllà de l'anècdota, li dóna la mà, l'aixeca de la seva prostració i la retorna al servei.

S'acosta als pobres-sofrents que li porten i els cura només allargant la mà; només amb un breu contacte amb Ell, que és font de la vida, queden alliberats-salvats.

Tots busquem el Crist, alguns d'una manera ben volguda i esforçada, d'altres potser sense ser-ne conscients, ja que «el nostre cor està inquiet i no troba repòs fins reposar en Ell» (Sant Agustí).

Però, així com nosaltres el busquem ja que necessitem que ens alliberi del mal i del Maligne, Ell se'ns acosta per a fer possible allò que mai no podríem aconseguir tot sols. Ell s'ha fet feble per a guanyar-nos a nosaltres febles, «s'ha fet tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui» (1Co 9,22).

Hi ha una mà allargada envers nosaltres que jaiem aclaparats per tants mals; només cal obrir la nostra i ens trobarem drets i renovats per al servei. Podem “obrir” la nostra mà mitjançant la pregària, tot prenent exemple del Senyor: «De bon matí, quan encara era fosc, es va llevar, sortí, se n'anà en un lloc solitari i s'hi va quedar pregant» (Mc 1,35).

A més, l'Eucaristia de cada diumenge és la trobada amb el Senyor que ve a aixecar-nos del pecat de la rutina i del desànim per a fer de nosaltres testimonis vius d'una trobada que ens renova constantment, i que ens fa lliures de debò amb Jesucrist.